

תלמודו בידו

דף יא עמוד ב

א הכניס זיתים במעטן קודם הרגל, ונאנס ולא יכול היה להעבירם לבית הבר עד שבא הרגל, מה יעשה ?

ב הכניס זיתים במעטן ואירעו אבלות, האם מותר להעבירם לבית הבר ?

ג האם מותר לזרוע עבור אכל שדה חרושה ?

ד האם מותר לאבל לעשות מלאכה שיש בה צורך הרבים ?

ה אריס, שכיר יום, חמר או אורג שאירע לו אבלות, האם מותר לו לעשות מלאכה ?

א ר' יהודה: מעבירם בחול המועד לבית הבר, וטוען עליהם קורה ראשונה כדי שיתחילו להיסחט, ולא יופסדו הרבה, ומניח הקורה כמו שהיא. אבל אסור לסחוט עוד עד לאחר המועד, כיון שאין הפסד גדול בהמתנה. ר' יוסי: מותר אפילו לגמור סחיטתם פעם שניה, ומכסה את החביות כדרכו.

ב רב אשי: דינו כבחול המועד, שאם במועד דאורייתא התירו כל שכן באבלות מדרבנן. רב שישא: אסור אף במקום הפסד, שאבלות חמורה ממועד. אך אף מעביר עבורו. רשב"ג: אם אין אומן היודע להוליכם לבית הבר, רשאי האבל להוליכם בצנעה.

ג ר' יהודה, מותר משום הפסד. חכמים אוסרים, כיון שאין הפסד גדול אם ימתין.

ד מותר. כגון ספר או בלן בימים שקודם הרגל, ואין שם אומן אחר.

ה אריס וחוכר וקבלן: אסור לעשות בעצמו, אך מותר לאחרים לעשות עבורו. שכיר יום: מפסיק לאלתר, ואפילו הוא בעיר אחרת שאינם יודעים שהוא אבל. חמר: לא יחכיר עצמו לאחרים בימי אבלו. החכיר קודם אכלו לחודש או יותר, גומר. שאינו צריך להפסיד שכר זמן רב. וכן השוכר אותו אינו צריך להפסיד. אך אדם חשוב, אסור לו או לבהמתו לעשות מלאכה בימי האבלות. אורג: מפסיק מלאכתו, בין קבלן ובין שכיר יום, כיון שיכול לגומרה לאחר זמן. - שכר אורג שיארוג לו בגד ואירע למשכיר אבלות, גומרה שלא בבית האבל.